

mici pl. & venerandi & amandi, quos etiam hoc Schediasmate per me subjectissimè ad audiendum se invitat, MICHAEL **Sindelkeller** *Dresdensis* ex familiâ uti satis vetustâ, ita variis virtutum insignibus conspicuâ. Facit verò illud ex consilio & voluntate Parentis sibi dilectissimi *Amplissimi Viri Domini CHRISTIANI Sindelkellers* cui *Serenissimus ac Potentissimus Elector Saxonie* ob raram fidelitatem & insignem dexteritatem *Secreta Redituum Canonicariorum* jamdudum commisit. Nolo heic in ambitiosas laudes excurrere, aut ampullis adulatoriis has chartas dilatare, nôstis enim pleriq; omnes, quàm planè istud à meo genio & ingenio fiet alienum. Hoc tamen verè scribo, & Patrem tanto filii obsequio dignum, & Filium tanto patris amoris atq; curæ esse idoneum, utrumq; autem studia liberalia & eruditionem vero precio metiri. Inde factum est, ut non tantum laudatus Dominus Parens ab ipsis ferme serperastris doctissimis atq; elegantissimis formatoribus tum intra parietes domesticos tum sub umbrâ Scholæ publicæ Dresdensis hujus filii animum effigiandum curaverit; sed Filius etiam suarum rerum magis magisque satagens chartis, *doctis* illis, non lusoriis, impalluerit, plus olei & ceræ, quàm vini aut ambraë insumerit. Cùmq; ab ipsis usq; *Kalendis Martiis* anni superioris *CIO CICLMI* sub institutione nostrâ, meâ publicâ, privatâ atq; domesticâ, sine querelâ vixerit, suarum partium esse ratus fuit, ut *publicum* nostrarum Musarum Mæcenatibus suisq; Præceptoribus diceret *Vale*, publicoq; testimonio ornatus *Lipsiam* cui eum Dominus Parens & honoratissimi Cognati destinârunt, ingrederetur. Numerò mihi in mentem venit, quod olim ex quodam Programmate *Wratislaviæ* ab Excell: *Sagittario* publicis typis commisso excerpti: agnoscetis stylum, & ita se habet, *Fit saepe ut qui studiosi esse debebant, in studio sint sves, qui discentes, desidentes, qui currentes, carentes, qui Theologi, matæologi, qui Iure consulti, Iure stulti, qui Medici, mendici, qui sophi, scyphi, qui doctores, decoctores, qui pastores, non rarò tandem pistores: & sic sunt nihil magis quod audiunt quàm Moniales quadam, quæ ῥύμφοι ἄνυμφοι, καρθενοὶ ἰάπαρθενοὶ.* Talis numquã futurus est *Noster*, aut indolẽ suam præclaram ejurabit, quod abominamur. *Isidorus Eques Romanus, Barnaba*